

El Síndic contra la suspensió de càrrecs públics

written by Redacció Unilateral | 2 de juliol de 2018

Dimecres, 27 de juny de 2018, es va fer pública la interlocutòria del Tribunal Suprem que confirma el processament per delictes de rebel·lió de diferents dirigents polítics i socials.

El **Síndic de Greuges** ja s'ha pronunciat recentment a l'Informe [La vulneració de drets fonamentals i llibertats públiques en ocasió de la reacció penal a l'1-0 i l'aplicació de l'article 155 CE](#) sobre la desproporció de les qualificacions penals respecte dels fets al voltant de l'1 i el 27 d'octubre i la possible vulneració que això suposa respecte del principi de legalitat penal, entre d'altres.

Amb independència d'aquelles consideracions, i davant informacions que de manera insistent defensen que, un cop ferm el processament per rebel·lió, correspon la suspensió automàtica de càrrecs de les persones processades que en tinguin, el Síndic fa notar que:

1. L'article 384 bis de la Llei d'enjudiciament criminal (LECr) diu textualment que:

“Així que sigui ferma una interlocutòria de processament i s'ordini la presó provisional per un delictes comès per mitjà d'una persona integrada o relacionada amb bandes armades o individus terroristes o rebels, el processat que estigui exercint una funció o càrrec públic ha de quedar automàticament suspès en l'exercici d'aquest mentre duri la situació de presó.”

2. Aquest article és aplicable en el cas de que persones acusades de terrorisme o rebel·lió estiguin processades i en presó. Per tant, les persones processades amb presó decretada,

però no sotmeses a una pèrdua provisional efectiva de llibertat no poden ser privades dels seus càrrecs públics, electius o no.

3. La sentència del Tribunal Constitucional 199/1987 va definir *individus rebels*, i va fixar el contingut constitucional de l'article 384 bis, de manera vinculant per a tots els òrgans jurisdiccionals i públics, en els termes següents:

“Por definición, la rebelión se realiza por un grupo que tiene el propósito de uso ilegítimo de armas de guerra o explosivos, con una finalidad de producir la destrucción o eversión del orden constitucional. A su vez el art. 8 de la Ley Orgánica 9/1984 equipara la integración en una organización rebelde a la integración en una banda armada, refiriéndose a la utilización de ‘armas de fuego, bombas, granadas, sustancias o aparatos explosivos o medios incendiarios de cualquier clase’. Por ello a tales rebeldes en cuanto integran el concepto de banda armada del art. 55.2 de la Constitución, les resulta legítimamente aplicable la suspensión de derechos a la que habilita el precepto constitucional.”

4. La interlocutòria esmentada del Tribunal Suprem de 26 de juny exclou explícitament la utilització d'armes en el presumpte delictes de rebel·lió per part de les persones processades i, encara menys, la utilització d'armes de guerra o explosius en la comissió dels presumptes delictes objecte de la causa. Això vol dir que falta un dels elements legals per acordar la suspensió dels càrrecs de totes les persones processades i empresonades.

En conseqüència, el Síndic entén que el dret constitucional a l'exercici de càrrecs públics, electes o no, d'acord amb els criteris de capacitat i mèrit i en virtut de nomenament o d'elecció, quedaria vulnerat si s'aplica una previsió legal reservada per a casos diferents del que ens ocupa.